

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 12 sierpnia 2026 roku

Sprawa: Odpowiedź na interpelację nr 18742
Znak sprawy: PT3.054.4.2026
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 18742 złożoną przez Pana Posła Roberta Dowhana, w sprawie odliczeń od podatku uprzejmie informuję jak niżej.

I.

Na wstępie pragnę zaznaczyć, że tematyka systemu rozliczania VAT w przypadku niektórych pojazdów samochodowych wykorzystywanych zarówno w działalności gospodarczej, jak i prywatnie była już przedmiotem zapytania ze strony Pana Posła. Odpowiedź do Pana Posła w analogicznym zagadnieniu została udzielona przy piśmie z dnia 6 sierpnia 2024 r., sygn. PT3.054.2.2024. W obecnej odpowiedzi na interpelację, uwzględniając konieczność zapewnienia zgodności rozwiązań krajowych z przepisami dyrektywy VAT, nie sposób odnieść się do przedmiotowych kwestii odmiennie niż w poprzedniej korespondencji.

W zakresie podatku VAT w pierwszej kolejności należy wskazać, że system podatku VAT w Unii Europejskiej podlega harmonizacji. Oznacza to, iż państwa członkowskie zobowiązane są do przestrzegania zgodności krajowych przepisów w zakresie podatku VAT z regulacjami wynikającymi z prawa unijnego. W efekcie regulacje przyjęte w przepisach ustawy o VAT¹ muszą być zgodne, w szczególności, z przepisami dyrektywy VAT².

¹ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, z późn. zm.), dalej: „ustawa o VAT”.

² Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), dalej: „dyrektywa VAT”.

W myśl zasady neutralności obowiązującej w systemie VAT, podatek ten podlega generalnie odliczeniu, jeżeli jest związany z działalnością gospodarczą. Natomiast, w przypadku nabyć towarów, które służą zarówno działalności gospodarczej, jak i celom prywatnym, konieczne jest – dla potrzeb prawidłowego rozliczenia VAT – rozgraniczenie tych dwóch sfer.

W poszczególnych systemach krajowych funkcjonują regulacje stanowiące odstępstwo od unijnych zasad opodatkowania i odliczenia VAT, m. in. w kontekście używania pojazdów samochodowych do celów działalności gospodarczej i dla potrzeb sfery prywatnej. Podstawę prawną takich działań stanowią decyzje derogacyjne wydane w szczególnej, sformalizowanej procedurze (zob. art. 395 dyrektywy VAT).

Z dniem 1 kwietnia 2014 r. na mocy decyzji wykonawczej Rady 2013/805/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. Rada UE upoważniła Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a i art. 168 dyrektywy VAT³ w związku z wprowadzeniem przez Polskę regulacji w zakresie odliczenia 50% kwoty podatku wynikającego m.in. z faktury otrzymanej przez podatnika dokumentującej wydatki związane z pojazdem samochodowym wykorzystywanym na cele prywatne i służbowe.

Obecnie obowiązuje w tym zakresie, do dnia 31 grudnia 2028 r., decyzja wykonawcza Rady (UE) 2025/1986 z dnia 22 września 2025 r.⁴ upoważniająca Polskę do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a i art. 168 dyrektywy VAT.

Wprowadzone środki stanowiące odstępstwo są uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru podatku VAT i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania.

Stosowane w Polsce regulacje w zakresie odliczenia VAT od wydatków na niektóre samochody (głównie osobowe) oparte na decyzjach derogacyjnych przewidują:

- 1) odliczenie 50% VAT od wydatków na samochody używane prywatnie i służbowo, bez żadnych formalności i bez obowiązku opodatkowania użytku prywatnego;
- 2) odliczenie 100% VAT od wydatków na samochody używane wyłącznie w działalności gospodarczej (z wymogiem prowadzenia przez podatników ewidencji przebiegu pojazdu i zgłoszenia pojazdu do naczelnika urzędu skarbowego).

Rozwiązanie to jest zrównoważone, łatwe w stosowaniu, bezpieczne dla budżetu i pozostaje w zgodności z systemem VAT, zapewniając w sposób konsekwentny realizację fundamentalnej zasady neutralności VAT.

Podatnicy podatku VAT zamierzający skorzystać z prawa do pełnego odliczenia podatku VAT od pojazdu samochodowego (głównie osobowego), czyli wówczas, gdy założą, że mimo konstrukcyjnych cech pojazdu nie będzie on wykorzystywany w firmie prywatnie (choćby na dojazdy z miejsca zamieszkania do siedziby firmy), składają informację⁵ o nabyciu pojazdu samochodowego do naczelnika urzędu

³ Dz. Urz. UE L Nr 353 z 28.12.2013, str. 51.

⁴ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2025/1986 z dnia 22 września 2025 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/805/UE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 2025/1986).

⁵ Zgodnie z art. 86a ust. 12 ustawy o VAT.

skarbowego na formularzu VAT-26 oraz prowadzą ewidencję przebiegu pojazdu⁶. Składanie informacji o nabyciu pojazdu na formularzu VAT-26 oraz prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdu stanowią element systemu zabezpieczającego prawidłowe stosowanie pełnego prawa do odliczenia podatku VAT.

Jednocześnie, w systemie bazującym na wspomnianej derogacji, zasadniczo nie ma konieczności opodatkowania użycia prywatnego pojazdów samochodowych do celów innych niż działalność gospodarcza, co znajduje odzwierciedlenie w art. 8 ust. 5 pkt 1 ustawy o VAT.

Z regulacji tej wynika, że za odpłatne świadczenie usług nie uznaje się użycia pojazdów samochodowych do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, jeżeli podatnikowi przysługiwało tylko wspomniane ograniczone do 50% prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Generalnie, w efekcie obowiązywania zgodnych z unijnymi regulacjami zrównoważonych i racjonalnych rozwiązań prawnych w krajowym podatku VAT, jeżeli podatnik podatku VAT wykorzystuje pojazd samochodowy zarówno do celów działalności gospodarczej (do celów opodatkowanych), jak i do celów prywatnych, to przysługuje mu prawo do dokonania odliczenia 50% kwoty podatku – przy jednoczesnym braku obowiązku opodatkowania użytku prywatnego tego pojazdu.

Wprowadzone rozwiązania zapewniają stosunkowo prosty system rozliczania w podatku VAT nabycia i eksploatacji samochodów osobowych, który przez te ponad 12 lat obowiązywania na tyle się sprawdził i został doceniony przez sprzedawców aut i ich użytkowników, że nie mają już oni potrzeby poszukiwania wspomnianych przez Pana Posła optymalizacji w rozliczaniu tych aut, a stosowane w tym zakresie w przeszłości optymalizacje takie jak auta z kratką, czy bankowozy, przeszły do historii VATu.

Odnosząc się wprost do uwag Pana Posła dotyczących korzystniejszych rozwiązań dotyczących odliczenia VAT od samochodów w innych państwach członkowskich UE, ponownie podkreślam, że wszystkie państwa członkowskie UE w kwestii m. in. odliczenia podatku VAT muszą stosować się do zasad wyznaczonych przepisami dyrektywy VAT. Należy mieć na uwadze, że państwa te mają swobodę w określaniu dodatkowych warunków, aby zapobiegać nadużyciom na gruncie podatku VAT. Tym niemniej, należy zauważyć, że rozwiązania zbliżone do polskich funkcjonują w szeregu państw unijnych jako upraszczające obowiązujące zasady odliczenia VAT od pojazdów. Podobną derogację – uwzględniającą 50% wskaźnik odliczenia VAT – stosują inne państwa członkowskie UE, np. Węgry, Chorwacja, Słowacja, Rumunia, Estonia, Łotwa, natomiast Włochy stosują 40% wskaźnik odliczenia VAT. Niektóre państwa członkowskie UE podchodzą z kolei bardzo restrykcyjnie do kwestii odliczania VAT od wydatków związanych z samochodami (np. Cypr), nie zezwalając przedsiębiorcom na możliwość odliczenia VAT – nawet w części – w sytuacji, gdy dany pojazd jest wykorzystywany w sposób mieszany, tj. do działalności gospodarczej oraz do celów prywatnych.

Na tym tle polskie rozwiązania można postrzegać jako przyjazne dla przedsiębiorców, gdyż skorzystanie z odliczania 50% podatku przy zakupie i eksploatacji pojazdów zwalnia ich od wszelkich obowiązków związanych z ewidencjonowaniem wykorzystania pojazdów do celów działalności i prywatnych, co można uznać za rozwiązanie o charakterze deregulacyjnym.

II.

⁶ Zob. art. 86a ust. 6 i ust. 7 ustawy o VAT.

Odnosząc się natomiast do poruszonych w interpelacji kwestii związanych z amortyzacją środków trwałych na gruncie podatków dochodowych, należy wskazać, że poniesiony koszt jest rozłożony w czasie i uwzględniany w kosztach podatkowych poprzez odpisy amortyzacyjne. Z kolei wysokość odpisów amortyzacyjnych i w konsekwencji czas trwania amortyzacji zależy przede wszystkim od kategorii środka trwałego i stawki amortyzacyjnej. Dla środków trwałych będących budynkami niemieszkalnymi (budynki mieszkalne nie podlegają podatkowej amortyzacji), roczna stawka amortyzacyjna wynosi 2,5%⁷, co oznacza, że podstawowy okres amortyzacji takich budynków wynosi 40 lat.

Przyjęcie takiego rozwiązania jest podyktowane okolicznością, że środki trwałe będące nowymi budynkami niemieszkalnymi charakteryzuje trwałość i długi okres zużywania się. Z tego względu okres amortyzacji jest rozciągnięty w czasie, żeby odzwierciedlać ich faktyczne zużycie. Amortyzacja bowiem to zmniejszenie wartości rzeczy w określonym czasie, które następuje wskutek jego użytkowania.

W korespondencji z tymi rozwiązaniami pozostają regulacje dotyczące amortyzacji używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Dla takich środków trwałych podatnicy mogą ustalić indywidualne stawki amortyzacyjne, co pozwala na szybsze uwzględnienie w kosztach poniesionych wydatków.

W przypadku budynków niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z Wykazu stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5%, okres amortyzacji nie może być krótszy niż 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do używania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym, że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat (maksymalna stawka amortyzacyjna 10% rocznie).

Możliwość przyspieszonej amortyzacji poprzez ustalenie indywidualnych stawek amortyzacyjnych dotyczy również niektórych nowo wytworzonych środków trwałych⁸. Z możliwości takiej mogą skorzystać podatnicy będący mikroprzedsiębiorcami, małymi lub średnimi przedsiębiorcami, w odniesieniu do wytworzonych we własnym zakresie m.in. budynków niemieszkalnych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych danego podatnika, w przypadku gdy ten środek trwały znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie lub miasta na prawach powiatu, w których przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 120% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju.

Rozwiązanie to umożliwia szybsze rozliczenie podatkowe wydatków poniesionych na nowo wytworzone m.in. budynki niemieszkalne, poprzez zastosowanie przyspieszonej amortyzacji, z tym że okres amortyzacji tego środka trwałego nie może być krótszy niż 10 lat (bezrobocie od 120% do 170%) albo 5 lat (bezrobocie powyżej 170%).

⁷ Wyjątkiem są, np. garaże podziemne dla których roczna stawka amortyzacyjna wynosi 4,5%, albo kioski towarowe o kubaturze poniżej 500 m³, trwale związane z gruntem, dla których stawka wynosi 10%.

⁸ Zgodnie z Wykazem rocznych stawek amortyzacyjnych, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm., dalej: „ustawa o PIT”) oraz załącznik nr 1 do ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm., dalej: „ustawa o CIT”).

⁹ Art. 22j ust. 7–13 ustawy o PIT oraz art. 16j ust. 7–13 ustawy o CIT.

Rozwiązanie to znajduje także uzasadnienie w konieczności aktywizacji gospodarczej obszarów o trudnej sytuacji na rynku pracy, bez zbędnych barier administracyjno-formalnych.

W zakresie limitów amortyzacji dot. samochodów osobowych informuję, że kompleksowe zmiany w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z samochodami osobowymi wykorzystywanymi w prowadzonej działalności gospodarczej weszły w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.¹⁰.

Mocą tej ustawy, podwyższono limity wartości kwot uwzględnianych w kosztach podatkowych związanych z użytkowaniem samochodów osobowych, m. in. podwyższono do 150 000 zł, a w przypadku samochodów osobowych będących pojazdami elektrycznymi, do 225 000 zł, kwoty limitu wartości samochodu osobowego, do którego jest możliwe pełne odliczanie odpisów amortyzacyjnych z tytułu zużycia samochodu osobowego (art. 23 w ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT oraz art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT)¹¹. Na skutek zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych oraz niektórych innych ustaw¹², limit 225 000 zł obejmuje również samochody osobowe napędzane wodorem.

Wspomniana już ustawa z dnia 2 grudnia 2021 r. wprowadziła również zmiany w zakresie limitu wydatków na samochód osobowy zaliczanych do kosztów podatkowych poprzez odpisy amortyzacyjne, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2026 r. Limit wysokości odpisów amortyzacyjnych uzależniony jest od wielkości emisji przez samochód osobowy dwutlenku węgla CO₂.

Limit 150 000 zł dotyczy odpisów amortyzacyjnych, jeżeli emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego wynosi mniej niż 50 g na kilometr. Jeżeli emisja CO₂ silnika spalinowego samochodu osobowego jest równa lub wyższa niż 50g na kilometr, limit odpisów amortyzacyjnych wynosi 100 000 zł.

Na niezmienionym poziomie w wysokości 225 000 zł pozostał natomiast limit odpisów amortyzacyjnych dla samochodów osobowych będących pojazdami elektrycznymi oraz samochodów osobowych napędzanych wodorem. Regulacje te mają na celu zachęcać przedsiębiorców do wymiany flot pojazdów spalinowych na pojazdy niskoemisyjne.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki/
W zastępstwie Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów

¹⁰ Ustawa z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2159).

¹¹ W stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2018 r., limit ten wynosił 20 000 euro dla samochodów osobowych innych niż elektryczne oraz 30 000 euro dla samochodów osobowych będących pojazdami elektrycznymi.

¹² Dz. U. z 2021 r. poz. 2269, z późn. zm.